

Forslags § 30) vil medføre Udgifter udover de i den nugældende Invalideforsørgelseslov hjemlede, uden at Udvalget dog er i Stand til at anslaa den heraf følgende Merudgift til et bestemt Beløb.

Idet Ministeriet med Hensyn til Udgifterne til selve Invaliderenterne iøvrigt skal henholde sig til de af Udvalget fremsatte Betragtninger, skal man dog bemærke, at den i nærværende Forslags § 21 foreslaaede Nedsættelse af Maksimalrenten fra 80 til 75 pCt. af Aarslønnen vil bevirke en Nedsættelse af den af Udvalget anslaaede Merudgift som Følge af Gennemførelsen af Udvalgets Forslag, saaledes at den gennemsnitlige aarlige Merudgift pr. Invalid vil synke fra 155 Kr. til ca. 110 Kr. Herefter vil der — naar Hensyn tages til Renternes Inddragelse eller Nedsættelse indenfor den i Forslagets § 25 nævnte 5-Aars-Periode — fra Lovens Ikrafttræden at regne fremkomme en aarlig Merudgift, der det første Aar kan anslaaes til ca. 5 000 Kr.. Denne Merudgift vil stige Aar for Aar, omend i aftagende Grad, indtil Stigningen ophører efter ca. 60 Aars Forløb, til hvilken Tid det samlede Antal Invalidier vil være steget til ca. 35×48 (idet Middelalderen for en 21-aarig Mand er 48 Aar) = ca. 1 700, hvorefter den samlede aarlige Merudgift kan anslaaes til ca. 110 Kr. $\times$ 1 700 = ca. 185 000 Kr.

Med Hensyn til Udgifterne iøvrigt skal man supplere Udvalgets Oplysninger med følgende Bemærkninger:

For saa vidt angaar Udgifterne til de i Henhold til Forslagets § 13, jfr. §§ 15—20, hjemlede Dagpenge, skal det oplyses, at 27 pCt. af de under Ulykkesforsikringsloven faldende Ulykkestilfælde medfører Betaling af Dagpenge, samt at det gennemsnitlige Antal Sygedage, for hvilke der betales Dagpenge, er 150. Gaar man ud fra, at den Tid, de militære Invalidier indenfor deres Tjenestetid ligger paa de militære Sygehuse, — for hvilken Tid der ikke betales Dagpenge, jfr. nærværende Forslags § 17, — svarer til de 13 Uger, i hvilke der efter Ulykkesforsikringsloven ikke ydes Dagpenge, kan man med en vis Tilnærmelse anvende de ved Ulykkesforsikringsloven indvundne Erfaringer paa det heromhandlede Omraade. Udgifterne til Dagpenge efter Forslaget kan herefter anslaaes til ca. 8 000 Kr. aarlig.

Hvad Efterladteerstatninger angaar, skal man oplyse, at ifølge statistiske Beregninger medfører kun ca. 2—3 pCt. af de under Ulykkesforsikringsloven faldende Ulykkes- og Sygdomstilfælde Døden. Regner man indenfor nærværende Omraade med, at en

tilsvarende Procent af de anslaaede ny Tilfælde pr. Aar medfører Døden, og tager man endvidere Hensyn til, at kun en ringe Del af de værnepligtige er gifte samt til, at nogle af Enkerne indgaar nyt Ægteskab, kan man skønsmessig anslaa Udgiften til Efterladteerstatninger efter Forslagets § 22 til at stige med ca. 500 Kr. aarlig. De samlede Udgifter hertil kan herefter anslaaes til efter ca. 60 Aars Forløb at ville andrage ca. 20 000 Kr. aarlig. Til Sammenligning kan det anføres, at den gennemsnitlige aarlige Udgift til de i Aarene 1927—31 tilstaaede Efterladteforsørgelser efter den nugældende Lov har andraget ca. 1 700 Kr.

Med Hensyn til de i Forslagets §§ 9 og 11 omhandlede Udgifter til Lægeattester, Lægeundersøgelser, Indlæggelse til Observation, Rejser m. m. samt til de i § 14 omhandlede Udgifter til Bandager, kunstige Lemmer m. m. skal man bemærke, at Udgifterne til Lægeerklæringer samt Behandling m. m. indenfor Ulykkesforsikringen i Aarene 1920—27 gennemsnitlig har været 27,7 Kr. pr. Ulykkestilfælde, samt at Udgifterne ved Sageres Oplysning i lægelig Henseende indenfor Invalideforsikringen kan anslaaes til ca. 50 Kr. pr. Sag (nye Sager og Kontrolsager taget under eet).

Ved de tilsvarende Udgifter ved Invalidentesager maa det paa den ene Side tages i Betragtning, at den Omstændighed, at de militære Myndigheder vil kunne bidrage til Sageres Oplysning, vil formindske Udgifterne; paa den anden Side maa Udgifterne paa nærværende Omraade formentlig sættes forholdsvis højere end Udgifterne paa Ulykkesforsikringens Omraade, hvor Oplysningen af mange af de Sager, der vedrører Traumer, vil medføre forholdsvis færre Udgifter end de Sager, der vedrører Sygdomstilfælde indenfor det militære Omraade.

Hvis man herefter anslaar de heromhandlede Udgifter til Oplysning i lægelig Henseende af ny Sager indenfor nærværende Omraade samt til Bandager, kunstige Lemmer m. m. til ca. 40 Kr. pr. Sag, vil disse Udgifter andrage ca. 2 000 Kr. aarlig.

Angaaende Udgifterne til Sygebehandling efter Forslagets § 14 kan det oplyses, at Udgifterne til almindelig Sygehjælp m. m. i Henhold til § 15, jfr. § 16, i Lov Nr. 120 af 4. April 1932 om den militære Invalideforsørgelse i de sønderjydske Landsdele udgør 4—6 pCt. af de udbetalte Invaliderenter. Regner man under Hensyn til, at det for Krigsinvalidernes Vedkommende for en Del drejer sig om Nervesygdomme og andre i Krigen paadragne Invaliditeter, der i særlig Grad medfører Sygebehandling, paa nær-